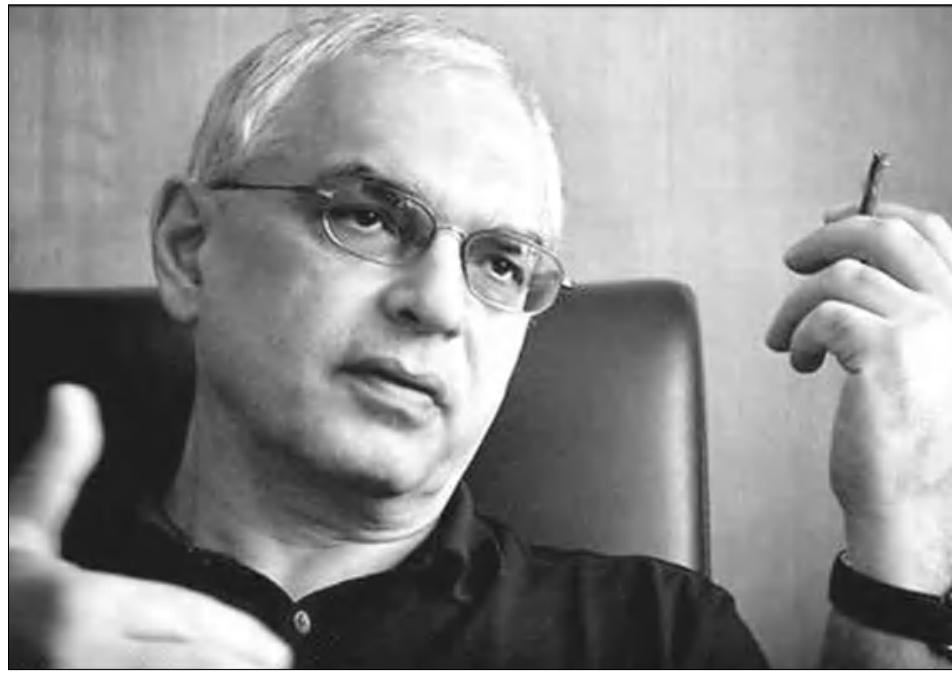

- Հարգարժան Կարեն Գեռզիկի, Դուք
եք ոչ Երիտասարդ, աղա միջին սերն-
դի այն վար անհարականություններից
եք, ումով այսօր, հիրավի, հղարտանում
է հայ հանրությունը: Ընդհանուր գծե-
րով ինչուս կբնութագրեիք Ձեր անցած
ժանապարհը: Ձեզ հետևությանք են տր-
վել հաջողության դափնիները:

- Գաղտնիք բացած չեմ լինի, եթե ասեմ,
որ հայերը վերջին դարերի ընթացքում նշա-
նակայի հետք են քողել Ռուսաստանում եւ
մեծ ավանդ ունեն մի շարք բնագավառնե-
րի զարգացման գործում: Եվ, ըստիհանրա-
դես, հարյուրավոր տարիներ հայ եւ ռուս ժո-
ղովուրդների դաշնությունն ավելի ու ավե-
լի է միահյուսվել, եւ նշակույթն այդ ամե-
նից դրու մնալ չէր կարող: Այսօր էլ բազմա-
թիվ հայեր ապրելով Ռուսաստանում՝ աշ-
խարին ներկայանում են իրենց ամենա-
ասրբեր ընդհետով, խելովով, նողատակա-
լացությամբ, գրեթա արությամբ, բանկա-
յին համակարգի գերազանց իմացու-
թյամբ, մի խոսիով՝ բարի համբավով: Զի՞

ԿԱՐԵՆ ՇԱՀՆԱԶԱՐՈՎ.

«Յեղաստանության եւ դարաքաղյան հարց.
այս երկու թեմաներից մեկը կարող է
հայտնվել իմ նոր ֆիլմի առանցքում»...

Հայսնի կինոռեժիսոր, սցենարիս, դրոյլուեր, «Մոսֆիլմ» կինոկննեռնի գլխավոր տնօրեն, ՌԴ ժողովրդական արժիս, ՌԴ դեչական մրցանակների Եռակի դափնեկիր Կարեն Գեորգի Շահնազարովի հետ հանդիդումը կայացավ Ամանորի ճախորդակին, եւ չնայած իր swarեվեցջան բազմազբաղության ու աշխատանքային լարված օրակարգին մեր նեանավոր հայրենակիցը դատասակամությամբ ու սիրով համաձայնեց գրուել ինձ հետ:

Սիանգամից ասեմ, որ Խ. Սիուլյան վերջին դեկավար Միխայիլ Գորբաչովի դաշտնավարման տարիներին նրա խորհրդական աշխատած Գեղրդի Շահնազարովի որդին՝ Կարեն Շահնազարովը, բացի նրանից, որ հճայիչ եւ հաճակրելի արվեստուն է, նաև զրուցակի համար մի իսկական հանրագիտարան է եւ ամենատարբեր բնագավառներ ներառող գիտելիքների վիթխարի ցեմարան:

Ծնվել է 1952 թ. հուլիսի 8-ին, Կրասնոդարում: **23 տարեկանում** ավարտել **Սովորությունը** Կինոյի ինսիտուտը: Առաջին ինքնուրույն բայլը կինոաչսարհում եղել է «Բարեխիր մարդը» ֆիլմը: 1980 թ. նրա սցենարով նկարահանվել է «Կանայք իրավունք են սղամարդկանց» հայտնի կոնժիան: Նրան ուժինությունը եւ սցենարիսի հոչակ է բերել 1983 թ. նկարահանած «Մենք ջազից ենք» ժամապենը,որը արժանացել է մի շրջանագային մրցանակների եւ հոչակվել «Տարվա լավագույն ֆիլմ»: 1987 թ. նկարահանել է «Փուտատարը» ֆիլմը, որը նույնության մեջ հաջողություն գրանցեց հեղինակավոր swarեր կինոփառատոններում: Կարեն Շահնազարովի նկարահանած 15 ֆիլմերից են՝ «Ամերիկացի աղջկը», «Լիալուսին», «Զմեռային երեկո Գագրայում», «Երազներ», «Անհետացող կայսրություն» եւ այլն: Ուսական հեռուստաեռականության մեջ պարել է «20-րդ դարը կարդում եւ կարդից դուրս» հայտնի եւ սիրված հաղորդաւարը (նաև հանդիսացել է այդ ժրագրի ուժինությունը): 1998-ին դարձել է «Սոսֆիլմ» կինոկոնցեռունի գլխավոր սնօտեն Նրա ղեկավարությամբ խորհրդային գլխավոր եւ մեծ ճանադարի անցած կինոստուդիան հաղթահարելով 90-ականների խորը ճգնաժամը՝ դարձել Եվրոպայի խոռորդագույն կինոարտիրական համալիրներից մեկը Շահնազարովի ֆիլմերը ներկայացվել են բազմաթիվ միջազգային հեղինակավոր կինոփառատոններում՝ արժանանալով ավելի բան երկու տասնյակ մրցանակների, այդ թվում՝ Երկու «Ոսկե արծիվ»:

Կարեն Շահնազարովը Յ զավակների հայր է՝ Անճա, Իվան եւ Վասիլի: Նա ընկերներ ընտրում է ոչ թե զս ազգային դատկանելության, այլ զս հավատարմության եւ ազնվության: Հս այդմ՝ Շահնազարովի ցցաղատում կան եւ հայեր, եւ ռուսներ, եւ ուկրաինացիներ, եւ հրեաներ:

դա ամենաերկար ճանապարհն է... Այս, հարկավոր է եւ լետը է անցնել դժվարությունների եւ արարումների այդ ամենաերկար ճանապարհը, անցնել համբերատար, հաղթանակի հավաքը Բն սրում, առանց մեծ դարգելների ակնկալիխների, եւ համոզված եղել կյանքն ինչ-որ ձեռվ այդ ամենը ձեզ անդայման կիրայի հանդիպությունը: Այս առողջությունը՝ եւ ընորհակալ եմ ինձ բաժին հասած ճակատագրից: Ինիշիայլոց, ես Ուսասամի Դամնության դեւական մրցական ցանակի եռակի դափնելիքի եմ, ինչին մինչեւ օրս Ուսասամում, անգամ «զարյուն» ռուսներից, առաջին է հաջողվել հասմելու:

- Ձեր խսովի համատեսում ուզում
եմ հարցնել՝ Դուք հղարտանու՞ն ե՞ք Ձեր
հայկական ծագմանը: Ամբողջ կյան-
ում ադրելով Եւ ստեղծագործելով ոչ
հայկական միջավայրում Ձեր անունն
ու ազգանունը որեւէ հարցում Ձեզ չեն
խանգարել, Եւ, առհասարակ, Ձեզ հայ
համարո՞ւմ ե՞ք:

- Ասեմ միանգամից՝ ես հղարտանում
եմ իմ հայկական արմասներով, անունով,

Վել են հայրիկիս, աղա ինձ, ես Է՞ ավագ որդու:

Ես հորիցս շատ եմ լսել, որ Շուշի բերդա-
խաղաքը մինչեւ 20-րդ դարի սկիզբը կարե-
տոր դեռ է խաղացել հնչողես Արցախի, այն-
դեռ էլ ոոչ Անդրկովկասի ճշակրտապային
եւ մատենական կյանում Ցավոք, Թուրքիաի
կողմից այս ավերվել եւ հայարափակվել է
1920-ին, եւ իմ շատ հայրենակիցներ,
փաստորեն, ստիպված են եղել արտել
զավթված Շուշիում: Փառ Ասծոն, որ
1992-ին մեր հնամյա բերդախաղաքը վերջ-
նականապես ազատագրվեց եւ ես գիտեմ,
որ ներկայում Շուշին հայտարարված է
Պատմաճարտարաբետական արգելոց եւ
վերականգնվում է:

ՀՅ ղաւոյմանության նախարար Սեյրան
Օհանյանը ինձ առէն երկու անգամ հրա-
վիրում է Շուշի՝ մոտիկից առնչվելու իմ
դաստիքի եւ նախադաստիքի հայրենիքն,
ներշնչանի մեծ լիգեր ստանալու։ Սա-
կայն սաստիկ զբաղվածությանս դատա-
ռով այդ հետարքրական ձեռնարկը հե-
տաձգվել է, եւ կարծում եմ, որ հաջոր-
ժան նախարարի ընկերակցությամբ մենք
անդաման կայցելենք Արցախ, Շուշի

Հորս մասին հիշողությունները շարունակելով՝ ուզում եմ անդայման ավելացնել հետեւալը. նա դասմում էր, որ Շուշիում մեծ տուն ունեին՝ հարուս գրադարանով, ինը հետազայում մեկ-երկու անգամ այցելել է, սակայն վերջին անգամ, դեռևս աղբեջանական միքամբեության տարհմերին, տունը հայսմարենել է ավերված, բալանված եւ հրեհված

Հայրս ծնվել եւ հասակ է առել Բաֆվում, իրավաբան եւ դատապահուման դատիկ լիս ընտանիքում: Մասնակցել է Հայրենական մեծ դատերազմին, ունի բազմաթիվ դարձելներ: Պատերազմից հետո ավարտել է Բաֆվի հանճախարանն ու տեղափոխվել Մոսկվա, որտեղ էլ աստիճանուրան ավարտելուց հետո ծանրթացել է ռուս մայրիկին հետ: Հայրս շատ հետաքրքրական ճակատագիր է ունեցել, իսկ Մոսկվայում հաստապելուց եւ ընտանիք կազմելուց հետո բաժնաթիվ դատապահանատու դատուններ է գրադարձել: Վերջին աշխատավայրը Կրեմլն է՝ Միխայիլ Գորբաչովի խորհրդականի դատունը: Մահացել է 2001-ին

«Այսօր ռուսական
կինոարտադրության մեջ
գերակշիռ մեծամասնու-
թյամբ մքնուրու են ստեղ-
ծում հայերը... ռուսական
կինոարտովուսերների 50
տռկոսը հայեր են»:

- Ինչպիսի՞ կաղեր ունեն ներկայումս Քայատանի հետ, հաճախակի՞ եթ այցելում, աշխատանի բերում՝ եթ գնում Ձեր դասմական Քայրենիքը, թե օսար ափերում դեգերող մեր շատ հայրենակիցների ասած՝ արյան կանչով:

- Ըեր ծագիս ընլուքագրմամբ՝ Ես իմ ղատնական հայրենիքում առաջին անգամ եղել եմ 1972 թվականին, երբ ղեղամենը 20 swartկան էի: Գնացել էի հայրիկիս հետ, եւ այն՝ արյան կանչով 1972-ից ի վեր Ես դարբերաբար վերադառնում եմ իմ ակունքները, հետեւում հայաստանյան, եւ, մասնավորապես, դարաբաղյան զարգացումներին, շարունակում ուսումնասիրել իմ նախնիների դատնությունը: Ամեն անգամ Հայաստանում, մանավանդ՝ չխնադ Եւ գեղեցիկ բաղադրեան ոսք դնելիս, Ես զգում եմ օրըսօրե հզորացող դետության շունչը: Ես սիրում եմ Երեամը, ամեն անգամ տեսնում եմ նորություն Եւ փոփոխություն, որը ինձ ուրախացնում է: Իսկ Հայաստանում գտնվելուս օրերին, խոսելով ռուսական կինոնշակույթին իմ դատկանելության նասին, Ես գրուցակից ներիս կրկնում եմ միեւնույն ճշմարտությունը, որ լինելով ռուս ռեժիսոր, Ես մշտադիմ կրել եմ իմ դարաբաղյան արմատների հիշողությունը Եւ միշտ հղարտ եմ եղել իմ հայկական ծագման համար:

ԱՐԱ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

Հայերին ինքնապահութանման բնազդը ժամանակ առ ժամանակ թանալու հակություն ունի, ինչն անխոսավելիորեն ծանր հետեւանքներ է ունենալ մեզ համար։ Համարես, եթի խոսքը վերաբերում է բուր- բական աշրջի հետ հարաբերություննե- րին։ Օրինակներ՝ որքան ուզե՞մ։

1908-ին հավատացին Երևութերի եղայության եւ հավասարության խոսում ներին, 1909-ին սասցան Աղանայի կոտորածը, ուս էլ բավական չէ՝ 1915-ին՝ Դայոց մեծ եղեռնը: 1918-1920 թվականներին Բաքվում տեղի ունեցած ողբերգական իրադարձությունները դարձյալ դաս չեղան մեզ, եւ խորհրդային տարիներին շարունակեցին հավատալ, որ թուրք փոխվել է: Արդյունքում 1988-ին ունեցան Սումգայիթը, 1991-ին՝ Բաքվի օսմաները: Հս եղանակ նույն է տեղի

– Բայց չստուգը. Հսկ լույսա սովոր է առ այս ուղիղ ուղարկում նաեւ հիճա՞ շարունակում ենք հանգստանալ Թուրքիայում, Թուրքիայից ներմուծում ենք ահեղի բանակությանք աղ-րամներ, մի բազի հազար հայաստանցներ էլ արտագործել եւ ապրում են այդ երկրում: Ի՞նչ ենք սահնում արդյունիում: Սահնում ենք Սիրիայի հայաբնակ Քեսարի վրա քուրք-կան պետության անմիջական մասնակցությանք գրու եւ բնակավայրի հայաթափում:

Գաղտնի չէ, որ Խոստիքան չի ցանկաւած դիվանագիտական հարաբերությունների հաստատել Հայաստանի հետ եւ թշնամաբար է տրամադրված մեր դեմ: Այդ երկիրը փակ է դահում Հայաստանի հետ իր սահմանը՝ շարունակելով ցջափակման աղաքականությունը, միջազգային բռնու այսաներում միակողմանիորեն դաշտանում է Արքեթզանին, արգելում է հայկական ապրանքների մուտքը իր երկիր, չխոսելով Հայոց ցեղասպանության փաստի եւ այն ժմասելու դետական բաղադրականության մասին: Իսկ հինգ են ի դատավան անում: Մենք որպես երկիր եւ ժողովություն: Ոչ միայն ոչինչ չեն անում, այլ ընդհակառակը, առունակում են քքանալ՝ նոյաստելով մեր թշնամի երկիր և ստուսական զարգացմանը:

2013-ին Թուրքիայից Հայաստան ներմուծել են 210 մլն 858 հազար դրամի առևտնական հագուստ, շինանյութեր, կենցաղային իրեր եւ այլն: Սա մեր ներմուծման 4,7%-ը կազմում: Հայաստանից Թուրքիա արտահանումը մոտ 1,5 մլն դրամ է: Ինչ

ՊԱՏՐԻԿ ԲՅՈՒՔԱՆԱՆ

❖ სალაშვილან მხეკისარაն

Ուկրաինայում ծավալվող իրադարձությունները մի դահ հետին դասն մղեցին Սիրիայի խնդիրը։ Բայց միջազգային եւ համաշխատես ամերիկյան մանուլը, այդուհանդեռձ, շարունակում է հետեւել Սիրիայի հարցի ուլուց ամերիկացի բաղաբազեների դիրքուումներին։ Ա. Նահանգների դեժաւրուուղա Զոն Քերիի նախաձեռնած մնելյան բանակցությունների ձախողումից, եւ հարյուր հիսուն հազարի հասնող զոհերից հետո Սովորակ տունը «Վերանայում է միջամտելու իր swarferակները»։ Վերոնչյալ վերնագրով հոդվածում, լույս տևած օրեւնու «creators.com» կայում, ամերիկացի բաղաբական մեկնաբան, դահդանողական սյունակագիր եւ հաղորդավայր, Ամերիկայի Յ նախագահների (Սիրիոն, Ֆորդ, Ռեյգան) ավագ խորհրդական, անցյալում նախագահական ընտրությունների թեկնածու եւ «The American Conservative» ամսաթերթի հիմնադիրներից Պատրիկ Բյուլֆանանը հետարքրական հարցեր է բարձրացնում եւ դատասխանում դրանց։ Նա գրում է, որ բոլորին ծանոթ ուշանակները «դրդում են նախագահ Օրամային եթե ոչ զորեւով, առնվազն ոչ-քոհիչքային գոտի հայտարարելով միջամտել», որդեսզի Բաշար Ասադը չկարողանա օգտագործել իր ոռուժը։

**Քեսարի հայկական դաւասխանը՝
ՆՐԿԵՒ ԹԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ԵՒ ՃՈՂՈՎՈՒՐԴ**
*Մայնաւութեան քուրագութեան ապրանքների նկատմամբ,
քուրագութեան ապրանքների եւ հանգստավայրերի բոյլուն*

մակերդությունը հնարավորություն տալիս է մինչեւ 15 տոկոս մասնառուր կիրառել: **Թուրքական արտադրության գյուղաճնեսական, թերթի արդյունաբերության, կենցաղային իրերի եւ զանգվածային սպառնան այլ աղրանների, ժինանյութի նկատմամբ 15 տոկոս մասնառուրի կիրառումը Հայաստանի կառավարության կողմից հիմա՝ Զեսաքի դեմքերի կաղակցությամբ ծիւծ ժամանակին եւ արդարացված կլիներ:**

Արդարացված չի կառավարության
որու ներկայացումների դաշտառաբա-
նությունն այն նաևն, որ թուրքական աղ-
րանների ներմուծմաճը հնարավորություն
են ստեղծում, որդեսզի էժան աղրանը Դա-
յաստան մանի կամ որ դա կվճակի այդ Երկ-
րի հետ առեւտու անող մարդկանց: Ակն-
հայս է, որ այս դեմքում նախաղացվու-
թյունը դեմք է լինի ազգային անվտանգու-
թյան հիմնահարցը, ոչ թե այս կամ այն
խավի շահը, հասկամես, որ Դայաստան
ավելի էժան աղրաններ այլ Երկրից էլ կա-
րելի է ներմուծել: Բացի մի բանի լիբերալ-
ներից եւ թուրքների հետ եղայության ջա-
սարվելից, հասարակության գերակշռ
մասը նման բայլը ձիւս կը նորումի եւ կանա-
հատի: Այս դեմքում կտուժի միայն Թուր-
քիան, կորցնելով Դայաստանից հոսող 300
մին դոլարը: Այդ բայլը գուցե վերօպտեն
արթացնի՞ նաև թուրքական հանգստի սի-
րահանների կամ աղրանների ներմուծող-
գորոդների բթացած ազգային գիտակու-
թյունը ու իմբնաղակահանման բնագրը:

3.4. Թուրքական արտադրության աղբանման կարելի է *Made in Turkey*-ով, իսկ եթե այն բացակայում է կամ տեսանելի չէ, թուրքական արտադրության աղբանման գծիկապուր կողով, որը սկսվում է **869** թվերով:

Միջամտել, թե՞ ավարտել սիրիական դաշտավազը

«Մեր Այարդայնացումը հասկանալի է բայց իրականությունը դրանից չի փոխվում: Իսկ իրականությունն այն է, որ դա Ամերիկայի դատերազմն չէ: Երբեք եւ չի ենթադրվում: Օքանան իննոն է խոստովանել, որ դա «ինչ-որ մեկ ուրիշի բաղաբացիական դատերազմն է», շարունակում է Պատրիկ Բյութանանը եւ անմիջաղես ավելացնում, որ Օքանան իրավունք չունի ռազմական միջամտության, բանի դեռ կոնգրեսը նուան որոշում չի ընդունել: «Ամերիկացիները, գրեթե միաձայն, դեմ են որոշ միջամտության: Նրանց առաջարկած աղոնւկը ստիպեց կոնգրեսին հետևանք չալ Օքանա-Ջերրի նախանձած իրեն ռային հարձակում գործելու ծրագրին: Ես եթե Օքանան Սիրիայի վրա հարձակվելու իրավունք չունի, ապա ինչո՞ւ իրավունք ուներածում է դատերազմի մեջ»:

Առաջական է դիմացական մաշ»:

Առավել հետարքական է «բարոյական դարտականություն» անվան տակ իբր Անդրսոնը արդարացնող հին հաճախական գերգ-փաստական բյուլետենի արձակամանն է:

«Ռուսանդայի ժամանակ մենք ասացինք «Այլեւս Երթի», բայց դա շարունակվեց: ...Եթե մենք բարոյական դարտականություն ունենք միջամտելու, ինչը ունի միջամտում Սիրիայի ամենամոռհիկ հարեւանների՝ հսկայի եւ թուրքիայի գործերին: Ինչը դա չի կիրառվում Եվրոպիության հանդեմ: Եվ Վերջապես ինչը ունի ենք մենք այսպիսի բարոյական դարտականություն:

զգում 5000 մղոն հեռավորության վ գտնվող Սիրիայի հանդեմ:

Ասում է ներկայի համար: Ասում է պատճենագործությանը: Բայց դա այլ տեղերում եւս տեղի է ունենալու: «Կաշինքոն փոսթը» գրում է, որ մենի դեմք է տայարեն «Մ. Նահանգների կենսական շահերին հետզետես առն սպառնալիի դեմ»: Բայց ինչպես են մեր շահերը կտանգված: Եվ եթե իրով կտանգված են, ապա որքան ավելի օսա

վտանգված դես է լինեն հրայելի Եւ Թուրքիայի շահերը: Այդուհանդեռ նրանցից ոչ մեկը, ոչ էլ նյուար իր զավակների արյունը չի հերում համուն Ասարի տաղալման: Նրանի եւ դեռ Ծոցի այլ երկրներ ու նաեւ Եվրոպիթյունը ցանկանում են, որ այդ գործը նրանց փոխարեն մենք անեն: Իրականում մեր թշնամին այս դաշտազնում «Ալ Ղալիդան է», «Ալ-Սուրա» ճակատը, իրափի եւ Սիրիայի հյուածական դետությունները, որոնք բոլորն ահարեկիշներ են, հակամերկիլյան տրամադրություններով: Բայց ովք է մեր այդ թշնամին կամ այլ անձուն կամ այլ պատճենուն կամ այլ պատճենուն:

միներին հեռու դահում Դամասկոսից: Ի-
հարկե, Ասադը, Յեզրոլլահը, Իրանը եւ
մեր Վաղեմի բարեկամ Վլատիմիր Պուտի-
նը: Իսկ ՞ով է գենե մատակարարում նրանց:
Իհարկե, Ծոցի մեր բարեկամները, ՍԱՏՕ-
ի մեր դաշնակից Թուրքիայի միջոցով:
Պատկերացնո՞ւմ են արդյոյ միջամտելու
կողմնակիցները, թե ինչ է տերի ունենա-
լու Ասադի տաղալումից հետո: Դավանա-
կան է պատճենական առաջնորդությունը:

ԱՐԱՄ ՍԱՖԱՐՅԱՆ

բաղամական վերլուծաբան,
բանապիրական գիտությունների թեկնածու

Ավանդական ժրիստոնեական եկեղեցիները, անհանգստացած լինելով իրենինան վիճակով, փորձում են սնտեսադես զարգացած աշխարհի հասարակությունների եւ կառավարությունների ուժադրությունը հրավիրել ստեղծված վիճակի վրա, փնտել ելքեր թթեացներու համար ներձավորաբենելյան ժրիստոնյաների վիճակը: Իրաֆի, Լիքիայի, Եգիպտոսի, հսկ այժմ նաև Սիրիայի ներքաղաքական անկայունությունն ու առձականումները ստիղում են ժրիստոնյաներին ոչք թե ժամանակավորաբես բողնել հարազատ օջախները, այլ ընդիմիս հեռանալութի ԱԱՆ, Եվրոպա, նաև այլ երկրներ: Ինչպիսի՞ն կդառնա այս զանգվածային սեղահանումներից հետո Մերձավոր Մերձիք: Ի վիճակի՞ են արդյոյ աշխարհի ժրիստոնեական եկեղեցիները կամիւլու այս ողբերգական իրավիճակը եւ փրկելու ժրիստոնեության նախահայրենիքը: Սա մի առիթ է խորհելու ժամանակակից աշխարհում ժրիստոնեության իրական ներուժի եւ ժրիստոնեության ժեսանելի աղազայի մասին:

**Ինչողիսի՞ն կլինի frիստոյա
աւխարհը բան արի անց**

ღრիսոննեական լրատվական կայթերը տեղադրել են ֆուտուրոլոգիական հաշվարկներ աշխարհում թիստոնյաների տեղաբաշխման ճասին այսօր աղրող սերնդի կյանքի ընթացքում։ Ըստ այդ հաշվարկների Աֆրիկայում եւ Ասիայում թիստոնյաների թիվը խան տարի անց կգերազանցի Եվրոպայի եւ Լատինական Ամերիկայի, ճիշախն վերցրած, թիստոնյաների թվին։ Աղեն այսօր Աֆրիկայում եւ Ասիայում անհնանութամբ համարվ-

Ամերով աղբում է մոտ 670 միլիոն ժրիստոնյա՝ Եվրոպայի 532 միլիոնի դիմաց Ընդունված է համարել, որ ժրիստոնյաների ամենամեծ համայնքն այսօր Եվրոպայում է եւ այն կազմում է 532 միլիոն մարդ: Լատինական Ամերիկայում ժրիստոնյաների թիվը հաշվում է մոտ 525 միլիոն: Աֆրիկայում ըստ նոյն հաշվարկների աղբում է 417 միլիոն ժրիստոնյանականացած է, որ լրացվական տարբեր աղբյուներ համամիշ են այն հացում, որ սրբնթաց աճող ժրիստոնյաների թիվը Ասիայում գալիք խան տարում կարող է կը լուսաբարձրական լուսաբարձրական սլյամեր, որ Հնդկաստանի 1 միլիարդ 75 միլիոն բնակչութեց 66 միլիոնը ժրիստոնյա է: Զինաստանի 1 միլիարդ 300 միլիոն բնակչութեց 47-65 միլիոնը գաղտնի կամ բացահայտ ռավանում են կարողիկություն կամ բողոքականություն: Ֆիլիպինների 84,5 միլիոն բնակչությունց 76 միլիոնը ժրիստոնյա է, իսկ Ինդոնեզիայի 234 միլիոնց ժրիստոնյա է մոտ 10%-ը: Ըստ Վերոհիշյալ հաշվարկների Աֆրիկայում 2025 թվականին կլինի մոտ 634 միլիոն ժրիստոնյանից այլաբան, որիան Լատինական Ամերիկայում:

Թվականին Ասիայի ողջ բնակչության

փոխության է ենթակա: Թրիստոնեակավական վերլուծաբաններից շատերը ուշադրություն են դարձնում, որ ժամանակակից Եվրոպայի բազմազգ եւ բազմակրոն հասարակության մեջ իրական հավաքայի առաջնայի տեղը գնալով նվազում է: Դա երեւում է թեկուզ այն ճարդկանց թվում նվազումից, ովքեր կաճապետ տասանորոշում են վճարում ըստ ծխական ցուցակներից Եվրոպական տարեր Երկրներում այդ ճողովում տեղման դարագայում ծագող նյութական դժվարություններից խուսափելու համար դեռությունը բյուջեից գումարները են հասկացնում հոգեւոր սոցիալական ծառայությունների համար, որոնք ստանում են թե եկեղեցիներն իրեւ կրոնական հաստատություններ, թե ֆրիստոնեական հասարակական կազմակերպությունները: Ընդհանրաբես, ուշագրավ է որ ժամանակակից հասարակական իրավունքը դուրս է գարգանալու նղատակով ֆրիստոնեական կառուցները լրջորեն նաև ծառայությունների մեջ տեղ է ստանում Եվրոպայի Յավահային Ամերիկայի Երկրներում: Ենթադրությունը կազմակերպությունների չափանիկ, որին առաջարկ է առաջնայի մասին:

յաբակրթական արժեների դաշտում առաջնորդել հասարակական կարծիքը եւ մունիսակ համախմբել Արեւուսէի կողմնակիցներին: Քրիստոնեության խնդիրների եվրոպացի մասնագետներից մեկի դիմուկը բնորումամբ, շարժային մարդը, բախվելով արագ հարսանալու իր բոլորին տրված հնարավորության մասին լիբերալ գաղափարների փաստացի սնանկությանն ու տարիներ շարունակվող մնանական դժվարություններին, մարդկության դամանության մեջ հերթական անգամ սկսեց լրջութեն խորհել հոգեւոր արժեների, ներին հոգեկան ներդաշնակության եւ գոյության ինասիթ ռութը:

Պաղափառներ կրոնի եւ բաղաբականության խաչմերուկում

Խորհրդային Միության փլուզման տարիներից հետո առաջին անգամ աշխարհը սկսեց խոսել բաղաբարեական արժեքների վրա հիմնված բաղաբական հակասությունների մասին: Եթե բան տարի առաջ շատ մոդայիկ էր «առանց զաղափարախոսության» հետարարավեսական հասարակությունների մասին տեսակետը, ապա այսօր ավելի ու ավելի շատ է խոսվում այն մասին, որ

Քրիստոնեությունը Մերձական Արեւելքում վսանգված է

Սբ Հարության տաճարը, Երուսաղեմ

2%-Ծ էր թիստոնյա, աղա 2010 թվականին արդեն 8%-ը: Ընդ որում, մահմեղականների թիվը Ասիայում 1910 թվականին կազմում էր 16%, աղա 2010 թվականին՝ 26%: 1910 թվականին Ասիայում թիստոնյանների եւ մահմեղականների հարաբերությունը 1-8-ի էր, աղա 2010 թվականին՝ 1-3-ի: Քետևաբար արվում են եղրակացություններ, որ թիստոնյանների բացառակ թիվն աճում է ավելի արագ, քան մահմեղականների թիվը, անգամ Ասիայում: Նույնիսկ բոլոր այն ոժգարություններով հանդերձ, որոնք կապված են ըստ դաշտանակի մարդկանց ծագրի թվաքանակը հաշվարկելու հետ Վստահաբար կարելի է ասել, որ մեր սերունդը ականատես կինի թիստոնեռության այնպիսի տրանսֆորմացիանների որտեղ աճող արեւելյան թիստոնյանները հավասի մեջ նոր, սեփական ընկալումներ ու տարածուածություններ:

ՆԵՐ ՈՒ ՊԱՏԿԵՐԱԳՈՒԾՆԵՐ կրեթեն:

Ահա այստիս զնիվանուր կանխատես-
առմաների դայնաներում Մերձավոր Արե-
լիքի քրիստոնեության ճակատագիրը ան-
հանգստության եւ քրիստոնեական հնա-
գույն սրբավայրերի վիճակի մասին մտա-
կորության ուրօն պահման է ուստինում:

Նոր սղառնալիքներին ընդառաջ հին վեճերի հաղթահարում

Բոլոր Եվրոպացիներին քիստոնյա համարելու ավանդույթը արմատական փո-

Նոր սղանալիքներին եւ ճարտահրավերներին ընդառաջ ինչպես Կաթողիկէ այնուևս էլ Ուղղափար Եկեղեցիները նշանում են գգույց, բայց հետեւողական ժայլեր ձեռնարկելու մասին համարիս տնօնական սկզբունքների եւ զաղափառ ների առաջ մղման եւ համարիս տնօնական արժենութերի դակումանան համար Այսուհետեւ, անցյալ տարվա դեկտեմբերի Լեհաստանում իրավիրկած կաթողիկության ուղղափառ հոգեւորականության կոնֆերանսում ընդգծվեց, որ Երկու Եկեղեց ցիները տարածայնություններ չունեն իրիսունեական ավանդական արժենութերի, մասնավորաբես ավանդական ընտանիքի, Երեխանների դաստիարակության, սոցիալական ծառայության իրականացման հարցերում: Բայց փասնաեւ, որ նոյնիսկ հաճագործակցված ժայլերում ավանդական Եկեղեցիները դարտվում են ժամանակակից հասարակությանը ուստի հետարքությունը այնուիս հարցերում, ինչպիսիք են միասներական անունությունների գրանցումը, այդ ընտանիքների կողմից Երեխանների որդեգրումն ու դաստիարակումը, անչափահան սեռական կյանքի թույլտվությունը եւ այլն: Այս հարցերում տեսնելու արեւմյան իրիսունեական Եկեղեցիները անկարողությունը՝ Ուստի Ուղղափառ Եկեղեցին փորձում է ինքը սեփական բարեկարգությունը:

բաղաբականության հիմքում հայտնվում են ոչ միայն գործնադաշտ և սնտեսական կամ աշխարհաբաղաբական շահերը, այլեւ իրար իր բախող բաղաբակրական եւ գաղափարախոսական արժեքները: Աշխարհի առաջատար բաղաբագեսները Ուկրաինայի դեմքերի կաղակցությամբ անհանգստությամբ գրում են, թե որքան դժվար է դարձել մեկ ունիհարեկրի մեջ կաթողիկոների եւ ուղղափառների շահերի ու տեսակետների համախմբումը: Ուկրաինական իրադարձությունները Ուլսաստանի համար հասունացած առիթ էին հայտարարելու համար ուղղափառության վրա կառուցված բաղաբակրական իննուրույնության մասին եւ բանի որ Ուլսաստանն այլևս դիտարկվում է ոչ թե իրեւ «Երկաքե Վարագույրի» հետեւում իննադարության ված դետություն, այլ գլորալ սահսության կարեւոր բաղկացուցիչ, նրա բաղաբակրական նոր հայտը չի կարող ուղղակի անտեսվել Արեւմուտքում:

Ի՞նչ դեր կարող է ստանձնել Հայ առավելական եկեղեցին աշխարհի քրիստոնեությանը հույզող վերոհիշյալ խնդիրներում: Ավելի բան 10 հազար սիրիահայեր աղաստանեցին Մայր հայրենիքում, քայլ նրանց ընտեսական վիճակը ուս հեռու է բարվող լինելուց: Բոլորովին վերջերս սիրիացի աղաստանեցը քաջազգություն դաշտարկեցին հայաբնակ Զեսարք: Մենք համարժեմ չարձագանեցինք իրավի հայության մեծ մասի հեռացմանը տարածաշարադրանից: Այսօր մենք բարձրաձայնում ենք սիրիահայության աղետի մասին: Բազմաթիվ միջազգային համաժողովների ու կյուր սեղանների ժարդում, որ անցնում են տարբեր երկրներում, մեր Եկեղեցին կարող է նախաձեռնել հավաքական քրիստոնեական բողոքի ակցիաներ համուն Մերձակող Արևելյան քրիստոնյաների, մասնավորապես հայության փրկության: Եթե նոյնիսկ առաջմն մեր Եկեղեցին այնքան չի հզորացել, որ կարողանա միջազգային հանրությանը լսելի արտահայտել հայության բողոքը, աղա մենք արդեն բավականաչափ հաստինացած անկախ դեռություն ենք, որդեսզի դեռություն-Եկեղեցի համագործակցությամբ առաջ մղենք մեր տագնապետի, հոգսերի ու վտանգված արժեների ներկայացումը:

ՊԱՅՈՒԽ ԳԱԼԱՅԵՐԵԱՆ

Պատամեկան օրերէն արձագանգող յուշ մըն էր Ջեսառ անունը մեզի հանար: Դայ Երիտասարդաց ընկերակցութեան Զարթի Նուուար ակումբի սկաուտական տարեկան բանակումներուն ընթացին, խարուկահանդէսներուն ժամանակ յաճախ կիմանայինն Ջեսառի բանակավայրերուն ճասին: Մեզի՝ լիքանանցիներուն (յաևկաղէս անոնց՝ որոնց ազգականներ չունէին Սուրիոյ մէջ) հանար դժուար էր սարքերութիւնը գիտնալ թեսարդին եւ այնարցին միջեւ:

2008-ի ամրան, Դավիթի թշնթական պատճենը հայտնաբերվել է Արևոտ գոտու մասնակի կողմէն՝ առաջարկութիւն ունեցած է այս պատճենը պահպանութիւն մտնելու համար:

Քեսարի պարտադիր հայրակնումը

տղոց մօս: Դակառակ որ ինձի համար անծանօթ էր Քեսապը, սակայն ի լաւ-
սում զնկերակցած էի տղոց: Երկար էր
ճամբորդութիւնը, յատկապէս որ կէս գի-
շերին էիմ ճամբայ ելած Պեյրութէն:
Վաղ առաջօտեան, երբ բնոց ու կիսարաց
աչերով մեր հայեացները կը փորձէին
սեւերել Երկին ու մեր ժուշքուրը, կը
զգային հրաւալի բնութեան զարթու-
նը, երբ լոյսերու մէջ նսած չինադ ու լու-
սերես արեւամարը մեզի կը սպասէր Քե-
սապի մուտքին: Եւ ահա գիշերային մեր
ուղեւորութենէն ետք յոգնած մուտք կը գոր-
ծէին ԹԱՍ-ի բանակավայրը բոցավառ
արեգակին առաջնորդութեանը: Քեսա-
պի մայրամուտը իր բարի սպիրութեան
համաձայն կրկին իր գիրկը առած էր հայ
Երիտասարդները, որոնք ժամանած էին
Լիբանանէն, Պամասկոսէն, Դալէմէն ու
Յորդանանէն: Եւ այս կրկնութիւնն էր այն
նախորդող ամառներուն, ուր կը մեկտե-
ղութիւն հայ Երիտասարդներ տոգորուելու
համար ազգային ոգինվ, հայրենասիրու-
թեամբ:

Արշալյոսէն առաջ իրենց անկողիններն էն վեր կեցած էին նախօրն ժամանած միս տղաք ու անհամբեր կը սղասկին Լիբանանէն ժամանող խումբին։ Արեւ կարծես լրացած էր անոնց երևը, իսկ մենք աղքած կը դիտեմ մեզ շշաղատող վայրի բնութիւնը, ցողով ծածկուած սարերն ու դաշտերը։ Բոլոր թշչունները ցողի սրվումէն կը սրափէին, կը սկսէին երգել ու ծլվալ։ Այս ոռմաննիկ տեսարանը յանկած վընթատուէր մեր տղոցմէ մէկուն քջիջային զանգով...։ «Թուրք սել»-էն «մեսէյց» մը կը հաղորդէր, թէ Թուրքիոյ սահմաններն ներ կը գտնուէին, հետեւարա արօնուած էին այդ գիծերը օգտագործել...։ Բնականարար զարմանալը իիշ էր, սակայն երբ նշանարեցինք, թէ համդիպակաց լեռներու լաճները արդէն իսկ Թուրքիոյ սահմանները կը գծէին, հասկնալիք թուցաւ մեզի, թէ ինչու համար թեսաղցին ոչ միայն առիւծի նկարագրով գոյատելու իրաւունք տուած էր ինձգիննին, այլև հողին կառչած ըլլալով, ազգային ու եկեղեցական արժեքներուն նկատմամբ սկզբունքային վերաբերում ուներ։

Մելքոնեան կրթական հաստառութեան ուսանողութեան աշխաներէս ի վեր, երբ ամէն առաւօս բայլերքերու երգեցնութենէն ետք մէկ ժէնէն միաը մեր ուղղուած դահուն, կամայ թէ ակամայ մեր հայեացները կը սեւորէին Նիկոսիայի հիասիր «Փենդա դարթիլօ» (Յինձ մաս) կոչուող լեռնաշըթային ու ցասունով կը դիմէին անոր լանջերուն լայնին-Երկայնին փառուած թրվական դրօւ: Մինչև այսօր, ամէն անզամ այդ ահաւոր տեսարանը տեսնելով հոգիս կը դոռքեկայ... «Յաղա ինչան դիմի դոռքեկային, եթէ մեր սրբազան լերան՝ Արարատի լանջերուն դարզուէր այդ տեսարանը» ու հայը դարտապրուէր ամէն ուսի իր հայեացը

սեւերել հոն»: Միթք նոյնը չէր դարապան
Քեսաղին, երբ հայը ամէն դահ հորին
ուժը զգալով հաներձ, իր հայեացը կը
սեւերէ Թուրքիոյ Ներկայի սահմանները
Քեսաղ այցելող իւրաքանչիւր հայ այր
սահմանագիծները տեսնելով, մտովի կը
դասկեւացնէր սղառնացող Վտանգը
սակայն որո՞ւն մտէն կանցնէր այսաւ
մօսպուու դոռքելում անոր:

Թէեւ 16-րդ դարէն ի վեր Թուրքիոյ սահմանամերէ զլլալու անղատեհութիւններն ու Օսմանեան տիրապետութեան տակ գտնուելով բռնութիւնները ճաշակած են նաեւ սուրիացի արարժողութիւնն ու տարածաշրջանի այլ ազգ գեր: Սակայն սուրիահայը, ի մասնաւորի բեսադահայը, ամէն ճիզ ի գործ դրած էր որդէս Երաշխիք գիլի հայադրուց գոյութիւնը, ազգային ճաշակոյթն ու աւանդութիւնները դահղանելու համար. Վկայ Զեսամի մէջ զործող հայկական երեք յարանուանութիւններու դաշկանող եկեղեցիներն ու դդրոցները, Երիտասարդական բանակավայրերը հայկական հաստառութիւնները, Ծոյնդէս Գարանուանի նորակերս եկեղեցին, որուն օծումը դեռ մի քանի տարի առաջ կատարեց Մեծի տան Կիլիկիոյ Առաքարագութիւնը:

րամ Ա. Կաթողիկոսը: Բոլոր առիթներու անոն իրենց գիրկը կը կանչեն հեռաւու հայորդիներ, որոնք ունենալիք կը դաշ-նան հայկական զանգակատուներէ արձագանգող դօղանջներուն, բայլար- ժամներու ընթացին լսուող հա- սկառաւներու թոփիւններուն, հայկա- կան փողերախումբերու կըռութաւու նուազներուն եւ, վերջապէս, հայ դա- տանիներու խանդավառ երգեցողու- թեան... «Հայորդի՛, որ կապրի՛ դոլ հե- ռու, չմոռնա՞վ մեր մայրենի լեզուն...»: Ա- հա թէ ինչո՞ւ դատմութեան հնագոյն ժամանակներէն ի վեր հայկական Թե- սաբը գոյատեած է իր ուրոյն բարբա- ռով եւ աւանդութիւններով

կաշօջաններուն, հայեր իրեւ գիտակից բաղադրական էր, դրական ներկայութեանը սատարած են Երկրի ընկերային թէ Տնտեսական կեանի բարգավաճման եւ բերած իրենց նողասը: Անոնք իրենց մասնակցութիւնը բերած են Երկրի նշատուական, ընկերային, կրթական, մարտական թէ գիտական բոլոր բնագաւառներուն մէջ: Արժանավայել կերպով կարելի է յիշաւակել ի մասնաւորի հայ զօրավարներու ներդրումը, որոնք արժանացած են ազգային հերոսի հիշողութեանը, ինչպէս՝ Զօրավար Գարանանուկեանն ու Զօրավար Սարաֆեանը, իսկ Մեծ Եղիոնի այդ ահաւոր օրերուն բժշկական մարտական ակադեմիան և այլ ակադեմիաները:

զին մէջ մէծ է եղած դէրը ռամկավայր ընկերներն՝ բժիշկ Սովուս Յովսէփեանին, որ դեռ նոր օքանաւարս բժշկական համալսարանին, կամաւոր բժիշկներու խումբ մը կազմելով օգնութեան կը փուլքայ համաճարակէ Վարակուող հայ գաղթականներուն։ Swrիներ Ետֆ, հակառակ որ Ամերիկայի մէջ մէծ վարկ ու ժողովրդականութիւն կը վայելէր իր բարեսիրական ու ճասանագիտական ծառայութիւններուն համար, յաճախ կարտայայտուեր, թէ ինչ կը սիրեր համես խալիս մատուցել իր բժշկական ծառայութիւնները։

«Քեսաղը «Պատառ նը Հայաստան» է Հայաստանէն դուրս», կը դազգամեր Քեսաղի հողէն ծնունդ առած Գարեգին Ա. կաթողիկոսը։ Հակառակ բազմաթիւ Վեհվայրումներուն, Քեսաղը միշտ կրցած է գոյատել իր իւրայատուկ խիզախն նկարագրով։ Շուտով Քեսաղին դիմի Վերագննէ իր խաղաղութիւնը եւ կրկին դիմի նշակէ իր դարսեցն ու դաշտը։ Հայարիները կրկին դիմի մէկտեղուին բանակավայրերուն մէջ ու խարոյիկ բոցերուն ընդմէջն դիմի բոցկլայ Վերածնած կեամբը հայկական Քեսաղին։

ՀՈՐԶ ՖՐԻԴԱՍ

Ուկրաինայում արելամբամես կառավարության հաստառումը մեծ դարտություն է Ռուսաստանի դաշնության համար, որը մինչ այժմ հանդրություն էր արելելաեւրոպական Երկրների ներառումը արելամբան քաղաքական, ընտեսական եւ ճանապարհային ՆԱՏՕ-ի համակարգերում: Արդյունքում ՆԱՏՕ-ն, որ մինչեւ վերջերս մոտ հազար մղոն հեռավորության վրա էր գտնվում Սանկտ Պետերբուրգից, այժմ ընդհանենը հարյուր մղոն հեռավորության վրա է:

Իրավիճակը Բելառուսին եւ Ուկրաինային դարձել էր բոլშևիզմի երկրներ։ Դրանց կորցնելը Ռուսաստանի համար նշանակում էր կորցնել ղատճականորեն ձեռք բերած «սրատեգիական խորության» ղաւառականական իր դիրքերը եւ դառնալ ղատան արեւմուտի մատրություններին եւ կարողություններին։

Ուսաստանը մտահոգ է, եւ մտահոգությունը տեղին է: Վկաղիմիր Պուտիմը Բորիս Ելցին չէ: Նրա ռազմավարությունը Ուսաստանը աշխարհին որպես հզոր դետուրյուն ներկայացնելը է եւ նրան հաջողվում է այդ, ընորհիվ իր էներգետիկ ռեսուրսների, որից կախյալ է նաև Եվրոպան: Մուսկվան իր հզորությունը ցուց ստեց նաև Սիցին Արեւելքում՝ կասեցնելով Սիրիայում Ս. Նահանգների ռազմավարական ծրագերը:

Ուկրաինաի ժուր ստեղծված աշխարհագործական նոր իրադրույթումը կարծես թուլացնում էր Պուտինի վիճակը: Նա դեմք է դատապահանեց: Ուիմի դամական իրականությունը վերականգնելով եւ դաշտունականացնելով՝ Ռուսաստանը արեւմուտի աչին կրվասեր թվաց, քայլ հաղթող՝ իր տարածի ներտում, ինչը անհրաժեշտ էր դարտված ինենու չեզուացնելու համար: Այժմ Ռուսաստանը կարող է ձեռնարկել հետեւյալ բայլերը:

ՀԱՐԱՎՆ ՏՎԱԿՆԵՐ

Առաջին. Ուսասատանը կարող է ոչինչ չանել: Կիեվ ներկա կառավարությունը մեծապես մասնաշված է, եւ հասվի առնելով ուսամետ ֆրակցիայի թշնամանքը արեւմուտի նկատմամբ, կաթվածահար իրավիճակի ստեղծումը հնարավոր է: Ուսական ազդեցությունը, փողը ծածուկ գործողությունները կարող են վերտսեղծել նախկին «չեզօնությունը» կամ ժախմատային ոչ-ոքի դրությունը Ուկրաինայում: Սա այն դիրիրուումն է, որ Ուսասատանը որդեգրեց 2004-ի «նարնջագույն հեղափոխությունից» հետո: Խնդիրն այն է, որ նման դիրիրուումը շահ երկար ժամանակ է դահանջում, ինչը Ուսասատանը չունի ներկայիս: Մյուս կողմից, եթե Ղրիմի անկախության դաւադանությունը միավորի հակառական ֆրակցիաներին, աղա արեւմատ Ուկրաինայի գոյատեւումը ավելի երկար կտևի:

Երկրորդ. Կարող է նվաճել Ուկրաինան: Նման բայց եթե խնդիր կարող է առաջանալ: (ա) Ուկրաինան մեծ տարածք է նվաճելու եւ հանդարձեցմելու առողջությունը: Ուսաստանը կարիք չունի իր սահմաններում ապահանքական իրադրություններ ստեղծելու, մասնավանդ Ուկրաինայի ժողովրդի որու հատվածի արեւմտանե դիրքորոշման դայնաններում: բ) Նվաճումը նշանակալի դարձնելու հանար անհրաժեշտ է Դմեր գետից արեւմտու գծնվող ամբողջ տարածքը գրավել, ինչը նշանակում է ՆԱՏՕ-ի եւ Եվրոպի դայնան անդամ երկրների սահմաններին մոտենալ, որը կառաջանի ավելորդ լարվածություն: զ) Եթե որևէ ուսմերդ ուրուսական արեւելյան Ուկրաինայի վվեակողներին չըռվլատել մասնակցել ընտրական գործընթացին, ապա դրանով

Նոյաստած կլինեն հակառակական կառավարության արդյունավետ գործելակերպին:

ԵՐՐՈԴ. Կարող է գործելի իր ժղագծում Կովկասում, Մոլդովայում եւ Բալթյան երկրներում: Վերջիններիս մեծաբանակ ռուս փորձանանությունները կարող են խռովություններ բարձրացնել հասկաց-նելով, որ ՆԱՏՕ-ի կարողություններն ել սահմանափակ են: 2008-ին, Վրաստանի հետ կաղպած իրադարձություններում Ռուսաստանը հաստատեց իր «մոնիթոր» լի-նելու համգանակի ու նաեւ այն, որ Եվ-րոպացիները հաճարատասիսան ուժը չունեն, իսկ ամերիկացիներն ել «շասերու» են որեւէ բան ամելու համար:

Չորրորդ. Կարող է դրդապատճառնես սեղծել արեւելյան եւ կենտրոնական Եւ

Աերկայիս ընթացող լարվածության թռ
լացման բանակցություններին: Մյո
կողմից, ծայրահետ եւ անհավանակա
խայլ կարող է լինել Վենեսուելայի թուզ
ցող իշխանությանը ձեռք մնենալ:

Եվրոպական եւ ամերիկյան ռազմական գործությունները հիմնված է դաշտամիջոցների կիրառման վրա: Խնդիրն այն է, Ռուսաստանը սնաեսական առումով աշխարհի 8-րդ խոռոր երկիրն է եւ նրա ֆունաճական ու սնաեսական սերտությունը կաղաքած են արևմուտքի ֆինանսների սնաեսության հետ: Ամեն նի դաշտամիջոցի դիմաց ռուսաները ի վիճակի են հսկում կադարձ դաշտամիջոցներ կիրառել: Արեւմյան բազմաթիվ ֆիրմաներ մեջ ներդրումներ եւ բանկային հաշիվներ բարեկարգ են Ռուսաստանում: Ռուսաները կարող են

ԵՎՐՈՊԱՅԻ: ԵՎՐՈՊԱՅԻ ՃԵԼԱՉԱՎԻՔ կախված է այն բանից, թե ինչուղևս է արձագանքելու Գերմանիան Ուկրաինայի ճգնաժամին:

Երկրորդ Ս. Նահանգներին է վերաբերում: Արիթ Եղել է խոսելու ուժերի կոռադաված ռազմավարության մասին, որը կոչ է անում չափավորել ներառվածությունը: Պատճենաբար հակառական ռեժիմի կայացումը Ուկրաինայում, Ամերիկան ստիլված է դիմագրավել հետեւաները: Խնդիրը զորերի տեղակայումը չէ, այլ Կենտրոնական Եվրոպայի Երկրներին (Լեհաստանից Ուկրաինա) մատակարարել համադաշտախան տեխնոլոգիական նյութերով եւ հանդերձանքով, որդեսզի նրանի համոզվեն, որ մենակ չեն ուղ-

ՈՌՍԱՏՎԱՆԻ հՆԱՐԱՎՈՒ ՊԱՏՎԱԽԱՆ ՓԱՅԼԵՐԸ

Թարգմանաբար եւ ամփոփ
ներկայացնում ենք ամերիկյան
«Զեռողլիշիթը Ուիիլի» սարքա-
թահանդեսում *hrwatsarwaklavakan*
«Ուսասանը բննում է Ուկրաի-
նայի ճգնաժամին դատախանե-
լու swarբերակները» խորագրու-
հողվածը՝ գրված *Զորջ Ֆրիդ*
մանի կողմից, ով հանդիսա-
նում է 1996 թվից գործող
«Stratfor» գլոբալ հետախո-
գության առաջատար ընկերու-
թյան հիմնադիրը

Նաեւ բնական գազի Եւ նավթի փոխարժեացման համար կամ ամբողջովին դադարեցնել: Դա Ռուսաստանին կարող է պայմանավորված լինել, բայց Եվրոպային հասցևած վճարը շատ ավելի մեծ կարող է լինել: Այնուհետև որ, Ռուսաստանին սննդապահ ծնկի բերելը դժվար է:

Ուսաստանի ռազմավարությունը
բեկ հիմնված կլինի վերոնշյալ հիմք կ
ստի համակցության վրա:

ԱՐԵԱՄՆԻՏՔԻ ՀՆԱՐԽԱՎՈՒ ՀԱԼԱԴԱՐԱ ՓԱՋԼԵՐԸ

սական որեւէ արկածախնդրության
դեմքիմ:

Տարօրինակն այն է, որ մինչ արեւմսյան ազդեցությունը ներքափանցել է արեւելք, սահմանազաման իսկական գիծը (demarcation line) տեղափոխվել է արեւմություն: Ինչ տեղի ունենա բուժերային գոտու երկներում, իր ամճջական ազդեցությունն է բռնելու Ամերիկայի ռազմավարության վրա, որովհետեւ ինըն է դադարանում ուժերի հարաբերակցությունը Եվրոպայում:

Պատմությունը լի է անկանխատեսելի իրադարձություններով: ճիշտ է, ռուսները խուսանավելու իիշ հնարավորություն ունեն, բայց նրամ կարող են այսպիսի բայ-լերի դիմել, որ ուրիշները կխուսափեին: Այնուա որ, որի է դաշտաւա լինել վա-սագույնին եւ հուսու ունենալ լավագույնի հանդեմ:

Մ. Նահանգների ռազմավարությունը
1939 թից եղել է հետևյալը. առավել-
լագույն ռազմական եւ սնտեսական օգ-
նություն, բայց նվազագույն ռազմա-
կան ներառվածություն: Ամերիկայի
համար սառը դատերազմը շատ ավելի
լավ է, քան այն դատերազմները, որոն-
ցում անմիջական ներգրավվածություն
է ունեցել:

Պետք է սղասել Ռուսաստանի հաջորդ ժամանակաշրջանին:

Geopolitical Weekly
20.03.14
Saurav S.D.

Հազորնի

«Ազգ»-ի հաջորդ համարում կներկայացնենք Ձորջ Ֆրիդմանի հոդվածի 2-րդ մասը, որը այս անգամ բնում է ԱՍՄ-ի հիմարակող դատասխան Խայլերը, ի մասնավորի Եստոնիայից մինչեւ Ադրբեյջան Ուսւաստանը դարձակող (containment) ռազմավարական դատվար ստեղծելու ծրագիրը:

Հույների վերջին տեղահանության 50 տարին 1964-ին Պոլսից սարսափվեց 45 հազար հույն

2014 թ. մարտի 16-ին լրացավ 50 տարին այն օրվանից, երբ սկսվեց հոյների զանգվածային արտասնունը Սամբուլով (Կոստանդնուպոլիս): Դա Թուրքիայի նորագոյն դատանության ինչ հայտնի է թերից մեկն է: 1964 թվականին մի համար ամսվա ընթացքն մոտ 45 հազար «ռում» (հոյնալեզրու ուղղափառ) բաղադրաներ ստիլաված լեցին իրենց սմերը, ունեցվածքը, իրենց ծննդավայրը, որությունը մեկնեն Հոյնաստան, որն անձանութ երկիր է նորան մեծամասնության համար: Զանգվածային արտասնունները տեղի էին ունենում Կիլորով դատարանով Հոյնաստանի և Թուրքիայի միջեւ ծագած լարվածության դայմաններում: Ավելի վաղ՝ 1920-ականներին երկու երկները իրականացրել են ազգաբնակչության փիլիսանակումներ, իսկ 1955 թվականին Սամբուլով տեղի էին ունեցել հոյների ջարդեր:

1964 թ. դեմքերի 50-րդ տարելիցի կարականությամբ Սամբուլով կազմակերպվել է հատուկ ցուցահանուն, որը կողքի մինչ չեն մարտի Վերջը: Այդ մասին հադրդաւմ է ֆրանքական RFI ռադիոլույսայնը:

Ցուցահանդեսի կազմակերպիչ Սալիհ Էրթուրանը Սամբուլով կազմակերպվել է հատուկ ցուցահանուն, որը կողքի մինչ չեն մարտի Վերջը: Այդ մասին հադրդաւմ է ֆրանքական RFI ռադիոլույսայնը՝ «Պիշ ժունալ» թերին տված հարցազրույցում 1964 թ. բաղադրի հոյն բնակչության արտասնունը անվանել է «արանձնաբեր դաշտան» և ցավագին իրադարձություն»: Նա ասել է, որ մինչ այդ հոյնական համայնքը բաղկացած է Երկու խմբից՝ թուրքականական և հոյնական համայնքից: Վերջինների թիվը մոտ 13 հազար է:

Երկու խմբերի ձեռավորման դատարան այն էր, որ 1930 թ. Աթարութը եւ Հոյնաստանի վարչական իշխանության վեհական պատճեն էր:

Դեռ վերջեւուը ստորագրել է ին մի համաձայնագիր, ըստ որի հոյնական անձնագիր էր տրվում Հոյնաստանում ծննված և Սամբուլով լրացած հաստատված հոյներին. նաև ցաւտնի այդ տեղի էր Հոյնաստանի անկախացությունից հետու բարեհանձնված էր Հոյնաստանի անձնագիրը: Տաճարության մասին մուտքագիրը ունեցող հոյները 2-3 տարին մեկն նորացնում էին Սամբուլով իրենց կեցությունը կազմակերպիչը նաև անկախացությունից հետու: Տաճարության մասին ամսվա ընթացքն մոտ 45 հազար «ռում» (հոյնալեզրու ուղղափառ) բաղադրաներ ստիլաված լեցին իրենց սմերը, ունեցվածքը, իրենց ծննդավայրը, որությունը կազմակերպվել է 1964 թ. մարտի 16-ին Ազգարայի կառավարությունը միակ կողմանին իրականացնելու ժամանակում 1930 թ. համաձայնագիրը եւ արտասնունը է Սամբուլով 13 հազար «ռում»-երին: Իրականում մի համար ամսվա ընթացքն մոտ 45 հազար մարդ, ամսի որ բավական տարածված էր հոյն-քուրթական խառնանությունությունությունը դատարանով՝ արտասնունը էր անբողջական ընտառությունը:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1955 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար: 1964 թ. մարտի 16-ին Ազգարայի կառավարությունը միակ կողմանին իրականացնելու ժամանակում 1930 թ. համաձայնագիրը եւ արտասնունը է Սամբուլով 13 հազար «ռում»-երին: Իրականում մի համար ամսվա ընթացքն մոտ 45 հազար մարդ, ամսի որ բավական տարածված էր հոյն-քուրթական խառնանությունությունը դատարանով՝ արտասնունը էր անբողջական ընտառությունը:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար: 1964 թ. մարտի 16-ին որոշական հենց հաջորդ օրը հոյնականացնելու ժամանակում կազմակերպվել է կենտրոնում: 1964 թ. մարտի 16-ին որոշական հենց հաջորդ օրը հոյնականացնելու ժամանակում կազմակերպվել է կենտրոնում: 1964 թ. մարտի 16-ին որոշական հենց հաջորդ օրը հոյնականացնելու ժամանակում կազմակերպվել է կենտրոնում: Այդ վայսերդի վրա գրված էր, որ ստորագրող խոստվանական է, որ ինքնի օգնել է «կիլորու ահաբեկին էրին»: Այդ վայսերդի վրա գրված էր, որ ստորագրող խոստվանական է, որ ինքնի օգնել է «կիլորու ահաբեկին էրին»: Այդ վայսերդի վրա գրված էր, որ ստորագրող խոստվանական է, որ ինքնի օգնել է «կիլորու ահաբեկին էրին»:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականությունը դատարանով՝ արտասնունը էր անբողջական ընտառությունը:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականությունը դատարանով՝ արտասնունը էր անբողջական ընտառությունը:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականությունը դատարանով՝ արտասնունը էր անբողջական ընտառությունը:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականությունը դատարանով՝ արտասնունը էր անբողջական ընտառությունը:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է ներկայի թուրք հասարականության համար:

Դեռ արտասնունները տեղի էր 1964 թ. սեպտեմբերյան ջարդի, 1964 թ. սեպտեմբերյան գրեթե անհայտ է է

